

Phần 18

Chương 43

Bình ng

Những ngày sau đó, Tuấn Anh tiếp trung giúp Phạm Tùng theo dõi tình hình phát triển của Hoàn Đĩnh trong các deal qua hình thức bom tấn, tất nhiên với phương thức liên lạc xa. Sau đó, cô viết báo cáo phân tích những thị trường, rủi ro hay ra những hướng đi có lợi cho ông. Tất nhiên, Phạm Tùng vô cùng tin tưởng con gái, trao đi với cô mọi thông tin tuy tất m, cần những khoản khi gặp vấn đề khúc mắc.

Hôm nay, như thường lệ, Tuấn Anh ngồi trên máy tính theo dõi tình hình thị trường chứng khoán thì phát hiện giá cổ phiếu của một xí nghiệp vô danh tăng đột ngột vượt so với mọi ngày trước. Cô nhíu mày, gõ vài chữ tìm hiểu. Đó là một xí nghiệp dệt may mới thành lập mới nên không có nhiều thông tin giá trị.

Cô liên lạc với Phạm Tùng nói về vấn đề này, ông cho rằng xí nghiệp kia đã sử dụng các tài khoản, mua bán cho chính mình để đẩy giá giao dịch tăng lên, thu hút sự chú ý của các nhà đầu tư. Bản thân ngành tài chính chứng khoán là một ngành tham lam, tiếp trung nhiều nhân vật tham lam, muốn 'tăng trưởng', kiếm lợi bất kể bằng cách nào.

Tất nhiên, những nhà đầu tư chuyên nghiệp hiểu biết: rủi ro khi đầu tư vào các công ty như thế này nhiều hơn lợi ích so với các công ty lớn. Họ không mạo hiểm đầu tư vào một xí nghiệp vô danh như vậy.

Những cổ phiếu hai ngày không tăng, đó là vài hôm sau, giá cổ phiếu của xí nghiệp X đã tăng gấp 5 lần 'giá trị nội tại' và chao đảo dữ dội những ngày tiếp theo. Khi phải nói, thị trường chứng khoán đang mất kiểm soát, những cơn sốt 'mania' dần hình thành.

(Chú thích: Mania - thuật ngữ chứng khoán, chỉ hiện tượng điên cuồng ám ông. Hay còn gọi là 'Hội chứng hoa Tulip')

- Có ai đó đã đi đầu trong hành động 'technical trading', tạo ra bức tranh thị trường phức tạp, một cách thức thông thường lôi kéo các nhà đầu tư 'cần câu' nhay vào. - Vụ trọng âm phân tích. Tuấn Anh đã gửi anh bạn trao đi về vấn đề này, sau đó họ cùng nhau đi tìm kiếm chứng khoán tiềm năng theo dõi sát hơn. (Technical trading: sử dụng chứng khoán dựa trên biến động giá và khối lượng giao dịch.)

- Em chờ đợi quyết định tiếp theo này sẽ gây ra biến động lớn. - Tuấn Anh cau mày.

- Anh sẽ cho người đi u tra.

úng lúc ấy, Tu Anh thoáng thấy một dáng người quen thuộc. Người đó cũng vừa quay lại, bắt gặp ngay ánh mắt của cô. Hai người nhìn nhau, thì thầm hai người.

- Tu Anh, dạo này cậu vẫn khỏe chứ.

- Ừ... - Tu Anh khá xúc động. Một thời gian không gặp, trông Hai người già hơn, thậm chí còn nhìn thấy rõ xương gò má.

- Hai người cũng gần đây vì xí nghiệp X sao? - Anh vẫn cười vì cô, nhưng bầu không khí thật nặng nề trong lòng người họ gặp nhau.

- Ừng v v y. - V Uy bắt gặp người đi. - Bên cậu có thông tin gì không?

- Tôi đã cho người giám sát xí nghiệp X. Chắc chắn nó là một người đàn ông mới tập thành chỉ công khoán, có lẽ có người đang đứng sau tay và chỉ dẫn cho ông ta.

- Liệu chuyện này có liên quan đến Trần Thái Sơn? - V Uy nhíu mày suy nghĩ.

- Có thể, nhưng đây là do bàn tay của họ, chắc không đúng đâu. - Hai người gật đầu đồng tình.

- Ừng v v y, tôi nghĩ người họ muốn lợi dụng thì công khoán, gây bất ổn khi nhìn nhà xuất nhập khẩu.

Tu Anh đứng bên nghe hai người đàn ông nói mà không khi bắt gặp. Hai người này thật bao quát...

- Tôi muốn xem những thông tin bên cậu thu thập, có chắc?

- Chắc thôi, hãy vào phòng làm việc của tôi.

- Chắc đây, anh ra lấy xe. - V Uy nhìn sang Tu Anh nói, bắt qua ánh mắt người người của cô.

V Uy đi rồi, cô lập tức hỏi Hai người thì cảm thấy trong lòng.

- Cậu và anh họ thật bao quát mà...

- Mâu thuẫn nào cũng có cách gì quy tắc mà. - Anh cười hi hi. - Trước đây mình vì quá họ anh ta nên chỉ tìm cách báo thù mà không ý lý do anh ta làm vậy vì gia đình mình.

- Mình cũng không hiểu, nhưng liệu không dám hỏi thì anh họ. - Tu Anh thì dài.

- Một người thân tín của ba mình thú nhận rằng, ngày còn trẻ, ba mình đã gây ra một tai nạn chết người, vì quá say xỉn mà bắt trẻ ngay lúc ấy. Không những thế, thì tôi mới có công ty đang trong giai đoạn phát triển quan trọng nên ông không muốn vì chuyện này mà ảnh hưởng xấu đến hình ảnh của công ty, s

đang tìm kiếm và tìm kiếm quan hệ với bạn này chầm chậm. Mình đi u tra
vấn nhân sự, đó là một phần của Pháp...

- Nguyễn Pháp ? - Tu Anh kinh ngạc nhìn câu chuyện lúng búng trong
mình, cô đã nghe thấy oán ra một chuyện.

- Đúng vậy. - Giờ thì anh cần như một vấn đề nào. - Đó chính là một câu chuyện
ta. Mình đã gặp anh ta nói về chuyện này.

- Anh bạn nói gì về việc này?

- Anh ta nói bây giờ anh ta không quan tâm chuyện gì khác ngoài công việc. Nếu
mình muốn tiếp tục làm bạn với anh ta, anh ta không có ý kiến. Nghe... - Giờ
chỉ cần nghe anh nói, nhìn Tu Anh một cách bí ẩn.

- Nghe sao? - Tu Anh hỏi, giọng.

- Nghe bạn dám có ý kiến khác về việc này, anh ta sẽ cho mình biết tay. - Nói rồi
Nguyễn Cát.

- Thật là... công việc của anh.

Tu Anh bắt gặp một ý nghĩ như là một cái trách móc. Anh nghĩ
công việc, tiếp tục nói, sẽ giúp anh mang một niềm tin mới, hoài.

- Mình từng nói, nếu một phút cuối không thể khi tình cảm của anh thay
đổi thì sẽ buồn. Bây giờ, mình sẽ chúc phúc cho anh.

- Cảm ơn anh, anh.

- Cảm ơn. Bạn bè bao nhiêu khách sạn thì làm gì. Tôi thì, nghe yêu cầu
chỉ lâu sẽ nói câu về mình một.

Hôm nay ra ngoài sân chơi ngoạn, thấy xe của Vũ Uy đã sử dụng của anh
ch. Tu Anh bắt gặp một cảm giác, cảm thấy như phúc nhen lên từng chút trong
lòng.

Trên đường đi, Vũ Uy nhận được tin tức của Xích Long. Anh hỏi ý của
Nguyễn Cát, sau đó cả hai cùng nhìn nhau. Lần này, anh là một sự bí
mật khác của anh Xích Huy, một thị trấn cao cấp.

Vào trong căn phòng riêng, thoáng thoáng nhìn lại điều anh, Tu Anh
thấy Xích Long đã ngồi trong đó. Thế là lúc Vũ Uy không ngờ, anh phóng
ngay tới ôm vai kéo cô ngồi sofa, cô ngồi xuống rồi lấy rượu vang
bên môi cô.

- Bé yêu dấu! Anh nhớ quá! Nào giờ xuống đây, uống thử cái này
đi, rượu này anh mình uống.

Lần nào cũng vậy, Tu Anh chắc chắn có phần, Vũ Uy là tiếp tục kéo cô
về phía mình, trông một vẻ kiêu ngạo thu hút dài ra.

- Anh có gì nghĩ quá như thế.

- Này, tôi gặp anh là thế này gì cả bây giờ. - Xích Long chỉ môi bắt mắt, sau đó ánh mắt lia về phía Hiêng, sáng bừng, bắt mắt i quàng vai bác nhêng i quen lâu ngày không gặp. - Ô! Chàng phi Hiêng Sâm đây sao? Chưa trả lời chui trả lời nhai đâu mãi mới th ý m t th ?

Hiêng Sâm? M t Hiêng en l i khi nghe th ý ti ng ph i c i c a nh ng nh i xung quanh. Anh c ki m ch , g n gi ng.

- Tên tôi là Hiêng. Không phi Hiêng Sâm.

- ỹ ch t, tôi nh nh m sao. - Xích Long v v trán. - Xin l i nhé! C nh c n bi n là không hi u sao tôi ngh ngay t i m y con cung qu ng.

(Hiêng Sâm: D a chu t bi n, tên dân gian là a bi n. Ông này bá o quá!)

Hiêng không thèm tranh khôn tranh h n v i ng i này, b c b i h t tay Xích Long ra kh i vai mình, b c n ng i c nh Tu Anh. úng lúc y, cánh c a m ra l n n a.

- n ông r i. Chúng ta b t u vào vi c. - Xích Long ng i ph ch xu ng gh , ch m m t i u thu c.

- Em gái tôi ầu? - Kh i Nguyên lia m t kh p c n phòng tìm ki m.

- Anh tìm th ý em gái c a anh y r i sao? - Tu Anh s t ru t, h ng v phía Xích Long h i.

Xích Long g t u r i ra hi u cho thu c h , lát sau, m t cô gái c a vào phòng. Cô gái ch ch ng h n hai m i, m c b kimono màu tr ng in hình hoa mai cách i u, mái tóc dài en nhánh bu c h v t ra sau l ng, n c da tr ng nh tuy t, g ng m t thon g n thanh tú, m ày li u m t ph ng. Cô không cao l m, thân hình m nh mai d i l p v i dày v n có th th ý c ph n y n, vô cùng xinh p. cô gái y toát lên s nh nhàng, thanh l ch, t a m t cây mai cao quý ph mình trong tuy t. Lúc nhìn th ý Kh i Nguyên, ôi m t cô m to, khuôn mi ng nh kh m p máy.

- Anh trai...

Cô gái c t b c v phía anh trai mình, tuy nhiên dáng i c a cô khi n t t c ph i chú ý. Kh i Nhi i nh l t, tao nhã t a cánh hoa i u à th trôi theo dòng su i. Dù b c nhanh nh ng kho ng cách gi a các b c chân v a và u, ph n l ng th ng t p, vì th v n gi nguyên s duyên dáng và uy n chuy n, y n tính. C nh th m i chuy n ng c a cô ã c qua ào t o bài b n.

Kh i Nguyên c ng b c t i, g ng m t vô c m tr c ây ã hi n lên m t chút bi u thái. Anh n tay Kh i Nhi, ng m nhìn m t l t ng i em gái xa cách g n ch c n m tr i.

- Nhi, em thay i nhi u quá.

- Em l n r i mà. - Kh i Nhi c i, ngay c n c i c ng mang m t khuôn phép nh t nh, nh ng không h gi t o mà khi n cho ng i i di n hài lòng.

- Cảm ơn anh. - Khi Nguyễn hướng về phía Xích Long, giọng nói hiên rõ sắc m kích.

- Không cần cảm ơn, tôi chỉ làm theo thứ a thu n. - Xích Long xoa tay. - Hãy a em gái c u n m t n i an toàn. B n chúng ang tìm cô y d l m y.

Khi Nguyễn kh nhú mày, thái ch n ch do d .

- Hi n t i tôi không th a Nhi i kh i ây. Có th ... cho em tôi l i cùng anh thêm m t th i gian không?

- Không c. - Xích Long t ch i th ng.

- T i sao v y? - Tu Anh nhìn Xích Long khó hi u. - Có anh b o v , cô y s c an toàn h n b t c âu.

- y, em không hi u âu. T ch c c a anh không nh n nh ng vì c th này, còn anh thì em bi t r i y, nay ây mai ó, công vì c h t lên u b n h . Gi b t b n h ng i m t ch trông ch ng m t con bé, không khéo anh b cho v h u s m. - Xích Long l c u, t c l i.

- Ng i phi n ph c, tham l i s l thì nói tr ng ra i. - V Uy nh ch mi ng âm trúng tim en.

- y, m c tôi! - Ng i nào ó da m t r t dày.

- V y cô y ch em i. - Tu Anh ng h .

- Không c! - Ba ng i àn ông ng i c nh cô l p t c ph n i.

úng là nh v y không an toàn chút nào. Cô c ng ang n m trong t m ng m c a b n ng i kia, Khi Nhi g n cô ch càng t ng thêm ph n nguy hi m. Th nh ng, cô bi t tình c nh c a Khi Nguyễn c ng ch ng h n gì, anh còn ang làm 'tay trong' cho h n a.

- V y giao cô ta cho Hi ng i. - V Uy th y v m t d t c a Tu Anh, không nh n c mà a ra gi i pháp.

- Tôi á? - Hi ng ch tay vào mình, b t ng nh ch a th tin. Anh nào quen bi t gì v i anh em nhà kia, sao l i lôi anh vào?

- Ý ki n hay! - Xích Long thêm l i. - Hi n t i c u n m ngoài t m ki m soát c a k ch. H n n a...

Xích Long tr n ng i sát vào Hi ng, ghé tai thì th m, v m t vô cùng ám mu i.

- Tin tôi i, c u không h i h n âu. Cô y là m t tay u y! - Nói h t câu, anh còn huých nh khu u tay r i nháy m t m t cái.

- Tayu?

Hi ng c nh giác nhìn ng i àn ông ranh mãnh kia, không hi u ý anh ta mu n ám ch i u gì. Có i u, anh v n vô cùng khó x . Tuy nhiên b t g p ánh

m t mong ch , c u kh n c a Tu Anh, anh không n t ch i nên ành g t u. Ai b o anh v n ch a quên c cô, nhìn th y v m t r ng r tr c s ng ý c a mình, lòng anh mát d u h n.

- c r i, v y c u a cô y v tr c i. Tôi có vi c c n bàn riêng v i ba ng i này. - Xích Long nói.

- c. - H i ng ng d y. - V Uy, tôi s g i nh ng thông tin kia cho anh sau.

Anh i ra kh i phòng, Kh i Nhi sau khi b n r n chia tay v i Kh i Nguyễn, cúi g p ng i hành l theo truy n th ng c a ng i Nh t B n t lòng bi t n, r i c t b c theo H i ng. Vóc dáng cô nh bé thanh m nh nh ng t th ng hoàng, luôn ng ng cao u.

Khi ch còn l i b n ng i, Xích Long m i nói ti p.

- Tôi có m t phi v n c ngoài nên th i gian t i không có m t t i Vi t Nam, có th s khá lâu. Tin t c cu i cùng tôi thu c là Tr n Thái S n ã âm th m gây d ng l i t ch c Tr Thiên, cùng v i bè l tay sai ngày x a, trong ó có Tr n Kh c t ng m th c hi n m t cu c phá ho i. M c tiêu chính là nh ng doanh nghi p t m c trong n c. Trong ó có c Hoàn V c a anh y. Li u mà gi i quy t h n cho l , n u h n thành công ch c ch n s quay sang thôn tính t ch c c a tôi, phi n ph c l m! - Xích Long ngáp ru i m t cái.

- Dã tâm c a h n th t kinh kh ng. - V Uy nhú mày. - V y là h n không ch mu n Hoàn D ng, mà còn mu n i u khi n c n n kinh t n a.

- N n kinh t b nh h ng s d n n kh ng ho ng trong n c. - Tu Anh c n môi lo l ng, th m chí t suy thoái này có th còn n ng n h n n m x a. - Chúng ta ph i ng n h n l i.

- Tr c tiên ph i l n ra tung tích c a h n ã. ánh ch t r n ph i ánh d p u. - Xích Long nheo m t nhìn Kh i Nguyên ng im l ng nãy gi . - C u bi t h n âu ch ?

- R t ti c. Tr c nay ông ta ch ra l nh cho tôi qua i n tho i. - Kh i Nguyên áp.

- c r i. C u i tr c i, có tin t c gì thì liên l c v i tôi, vi c b o v Tu Anh v n ph i nh c u.

Kh i Nguyễn g t u r i r i kh i ó. Lúc này, V Uy m i ‘ á’ sang vài câu.

- Sao? T ng th a thu n ch m d t r i còn gì. Nh ng vi c c u ta làm nhi u h n nh ng gì c u ta nh n c, l i còn có th nguy hi m n tính m ng n a. Th y ng i ta là ng i có tình có ngh a nên l i d ng tri t h ?

- Anh ng nói khó nghe th ch . - Xích Long ch c l i. - Tôi mu n th c u ta thêm chút n a, n u c thì chiêu d v hàng ng c a mình luôn. H n n a,

anh nghĩ tìm ra thông tin và có gặp em gái của ta vậy đây đúng không? Tôi đây cũng không phải có một chút may mắn gì.

- Khó khăn thế nào? - V. Uy nghĩ thầm.

- L. i. ch. ng. - Xích Long bắt đầu m. ch. chuy. n, hào. h. ng. k. . - H. n. ta không. nh. ng. thay. i. h. tên, còn. thay. i. c. qu. c. t. ch. . Tôi. nói. anh. nghe, cô. ta. là. m. t. tay. u. y. nh. é.

- Thế. không? - V. Uy. l. rõ. v. ng. c. nhiên, hình. nh. m. t. sáng. lên. m. t. chút.

- Tayu là. gì. v. y? - Tu. Anh. tò. mò. h. i.

- Tayu là. cách. g. i. c. a. ng. i. Nh. t. . ch. nh. ng. geisha. có. ti. ng. t. m. nh. t. Hi. n. t. i, toàn. Nh. t. B. n. ch. có. sáu. tayu. - V. Uy. tr. l. i.

- Geisha? Cô. y. là. geisha? - Trong. u. c. a. cô. li. n. xu. t. hi. n. t. a. quy. n. sách. 'H. i. c. c. a. m. t. geisha'. Theo. quan. ni. m. thông. th. ng. c. a. ng. i. n. c. ngoài, geisha. là. nh. ng. cô. gái. bán. dâm. cao. c. p.

- Em. ng. ngh. sai. l. ch. v. geisha. - Xích. Long. gi. i. thích. - Ngh. geisha. là. m. t. nét. v. n. hóa. truy. n. th. ng. c. a. Nh. t, nh. ng. cô. gái. hành. ngh. geisha. là. nh. ng. ng. i. ngh. s. th. c. th. , ch. bán. ngh. , không. bán. thân. S. m. s. h. b. ph. t. n. ng. h. n. hoi. y.

Tu. Anh. g. t. g. ù. Th. o. nào. nhìn. Kh. i. Nhi. ch. ng. có. v. gì. là. v. ng. tr. n. t. c, ng. c. l. i, đáng. đ. p. còn. mang. nét. yêu. ki. u, quý. phái.

- Tuy. nhiên, r. i. vào. tay. Tr. n. Thái. S. n, vàng. ng. c. c. ng. ch. ng. khác. gì. công. c. ki. m. ti. n. H. n. u. t. m. y. ch. c. nghìn. ô. ào. t. o. Kh. i. Nhi. tr. thành. geisha, ng. nhiên. s. không. cho. cô. y. t. do. Dù. lu. t. c. m. geisha. quan. h. v. i. khách. hàng, nh. ng. ng. i. nh. h. n. thì. có. coi. lu. t. pháp. ra. gì. âu. - Xích. Long. th. dài. c. m. khái.

- C. u. nói. hay! Nói. hay. l. m! - V. Uy. v. tay. tán. đ. ng, nh. ng. v. m. t. rõ. là. kích: S. g.áy. mình. i, k. không. coi. lu. t. pháp. ra. gì. kia! úng. là. vô. s. !

Xích. Long. hi. u. rõ. ý. t. ó, nh. ng. v. n. da. m. t. ã. dày. s. n, có. p. thêm. l. p. n. a. c. ng. ch. ng. sao, cung. hai. tay. thành. quy. n.

- Các. h. quá. khen, quá. khen!

V. Uy. th. m. ph. nh. .

- T. i. sao. hai. anh. bi. t. rõ. v. geisha. th. ? - Tu. Anh. b. t. ch. t. lên. ti. ng. h. i, ánh. m. t. ã. hình. thành. s. ng. ng. m. .

Tr. c. đây. hai. ng. i. t. ng. n. Kyoto. ti. n. hình. m. t. cu. c. giao. đ. ch. v. i. yakuza, mà. Kyoto. có. ba. c. s. n. n. i. ti. ng. nh. t: ph. c. , hoa. anh. ào. và. geisha.

i. v. i. àn. ông, t. t. l. đ. ng. u. ch. ng. có. chút. h. ng. thú. v. i. ph. và. hoa, th. là. c. ph. geisha. mà. th. ng. ti. n. thôi. ng. nhiên, h. không. đ. i. gì. thú. nh. n. nh. ng. ngày. tháng. phóng. t. úng. y, tr. c. m. t. Tu. Anh, hai. ng. i. àn. ông. c. a. chúng. ta. h. úng. h. ng. gì. ng, v. m. t. nghiêm. ch. nh.

- Tôi mất ngày hàng chục triệu không. Tu, em nên đi du lịch nghỉ dưỡng một chút.

Thị trấn chợ nông thôn buôn bán nhộn nhịp sống 'mania' giá tăng không ngừng. Xí nghiệp X thu hút vô số nhà đầu tư, thị trường nhà đất lên cơn sốt.

Thị trường chứng khoán sau một năm, giá cổ phiếu của xí nghiệp X tăng gấp đôi, chứng kiến 1/5 số vốn đầu tư bị mất. Và chứng khoán trong một năm, nhà đầu tư mua khi lên giá, nhà đầu tư bán khi xuống giá, nhà đầu tư phá sản.

Rõ ràng có kẻ mua vào một lúc giá tăng, sau khi giá tăng rồi cao rồi thì bán cho các nhà đầu tư.

Chị không ngờ, trong số đó có một vài công nhân Hoàn Kiếm. Họ thì làm việc, buôn bán kiếm tiền rồi mua lấy cổ phiếu của xí nghiệp X.

- Bà đừng không nghe lời khuyên ngoài tai của tôi, thị trường là lao vào. - Phạm Tùng thì dài chân nói qua đi.

- Gì thế nào rồi bà? - Tu Anh cũng không kém phần lo lắng.

- Hàng nghìn triệu, có người còn vay nóng ngân hàng với lãi suất cao. Bây giờ quay ra cứu cứu bà, con xem, Hoàn Kiếm làm sao mà gánh nổi.

- Trộm tiền, bà hãy tìm cách giúp họ còn đâu hay không. - Tu Anh mất mặt day day trán. - Tình trạng bây giờ mà nói chuyện không.

- Bà yên tâm, bên này chúng con sẽ tìm cách lâu dài, con chắc chắn có thể kiếm được tiền vào vụ này, biệt đầu chúng 'bust' thì chúng ta chuyển cho 'boom' tiếp. [Boom/Bust: thu nhập chứng khoán, boom chuyển thành thì còn bust là sụp đổ chứng khoán. Tác giả của nó là G. Soro]

- Con, bà biết rồi... à, ai gọi tôi là bà? - Bà ngẩng đầu Phạm Tùng cao vóng lên trộm tiền nói trộm của người đàn ông, nghe qua thì ông thì bà biết là ai nhé vụ tình hình.

- Con của bà cháu. - Vụ bắt mất tâm trí. Lúc này Tu Anh đã bắt đầu ngoài tai nói cho bà nghe cùng trao đổi.

- Con gái của ta đúng là thiên tài, làm cho cậu phép mà gọi ta mất tiền 'bà' nghe thật vui. Haha! - Phạm Tùng cười rts ng khoái. - Có đi, vụ còn phải xem xét.

Sau câu nói đó, ông gật đầu. Vụ lâu lâu, thật là, có con rêu thu nhập hàng triệu thì còn phải xem xét gì chứ. Tu Anh nghĩ bên cạnh biệt mất mất mất, ai biết khi xa anh khi con gái rêu của ông phải mất. Tuy vậy, cô vẫn không quên chính.

- Uy, anh đã tìm ra ai đứng sau xí nghiệp X chưa?

- Lần này có chút r c r i, anh ch a l n ra c mạnh m i nào c . Nh ng em ng lo, anh ã nh m y ng i trong t ch c Xích Huy t r i, s nhanh chóng bi t c thôi.

Ph i r i, dù V Uy ã hoàn toàn rút chân kh i gi i giang h c ng nh t b t ch c, nh ng anh là ng i cùng v i Xích Long thành l p nên Xích Huy t oàn. Vì v y, ng nhiên ti ng nói c a anh r t có tr ng l ng v i nh ng ng i anh em ho t ng trong ó.

Qu nhiên, vài ngày sau, V Uy ã có c thông tin c n thi t. Nh ng là m t tin ng tr i. Ng i ng ng sau i u khi n bi n ng c a th tr ng c phi u v a qua không ph i là Tr n Thái S n, mà là V V n Sang. Không ch có th , cùng th i i m ó, ông ta ã n m trong tay 20% c ph n c a Hoàn D ng, ngh a là, hi n t i V V n Sang là c ông l n th hai sau Ph m Tùng.

Chuy n này ch a t ng x y ra trong gia t c, h ã ng m quy c v i nhau n c sông không ph m n c gi ng. Dù ch ng may cùng nh m vào m t d án nào ó c ng s c nh tranh công b ng. ng này, th o n c a V V n Sang rõ ràng i ng c l i lu t b t thành v n c a gia t c, h n n a còn i ng c l i o c, ki m l i b t chính, gây h i cho xã h i.

Ph m Tùng bay ngay ra Hà N i g p V V n Sang nói chuy n nh ng ông ta óng c a t ch i không ti p. Ông bèn yêu c u m t cu c h p kh n c p gi a các thành viên trong gia t c, nh ng ngoài V Ki n V n ra, d ng nh ba ng i còn l i g p tr c tr c gì ó không th v ngay.

Bu i t i, trong c n phòng khách t i bi t th Mùa Hè, không khí vô cùng c ng th ng, nh t là Ph m Tùng, ch c ch c ông l i a tay xoa xoa huy t thái d ng làm d u c n au u. Tu Anh ng i bên c nh, lòng trùng xu ng khi nh n ra mái tóc c a ông xu t hi n ngày m t nhi u h n s i b c.

- Ba ng lo l ng quá mà nh h ng t i s c kh e. - Cô không ành lòng, lên ti ng ng viên.

- Con bé nói úng y. T ây ngày nào s không Hoàn D ng l t vào tay V V n Sang âu. - V Ki n V n i m t nh nói.

- Làm sao t không lo cho c. N u nh con trai c u không s m tìm ra chính h n ng sau xí nghi p X, l a các c ông c a Hoàn D ng m c b y r i ép h bán c ph n thì có l bậy gi h n ang ng i ch m tr v trí c a t r i. Mà không, h n i t i n c này s không d ng l i n u ch a l y c cái gh c a t âu. - Ph m Tùng n i câu, bàn tay bóp ch t u g i, nhìn ch m ch m vào t p tài li u ch a thông tin y v c m ph n.

- Có l , h n mu n chi m Hoàn D ng xong r i s l n l t thôn tính c cái gia t c này. - V Uy c i m t cách nh h ng.

- Ta s không chuy n ó x y ra. - V Ki n V n qu quy t.

V Uy c i nh t, b t d y kh i ch ng i di chuy n th t nhanh n cánh c a ang óng im lìm tr c ánh m t dôi theo y tồ mò c a m i ng i. Sau ó, anh b t ng m toang cánh c a, s ng gi ng.

- V y thì hãy phòng ‘gi c nhà’ tr c cái ã.

Thân hình ng i ph n l o o ngã nhào vào bên trong, bà ta ng ngác nhìn lão liên, sau ó ng ng ng p đ ng ánh m t trên g ng m t c a V Ki n V n, mang theo v s s t.

- Lã Qu Chi, cô ang làm gì? - V Ki n V n cau mày, tr m gi ng h i.

- Em... ch là... - Lã Qu Chi p úng, s c ng th ng khi n câu t c a bà ta phát ra l n x n.

- T khi nào phu nhân ch t ch l i có s thích nghe lén th ? - V Uy út tay vào túi qu n, v cao ng o hi n lên rõ ràng t nét m t n ánh nhìn. - L n này bà nh bán thông tin cho ai?

- C u... c u ng ng m máu phun ng i. - M t Lã Qu Chi ã bi n s c.

- Qu quýt dày có móng tay nh n. Bà ngh r ng vì c làm c a bà tr i không bi t t không hay sao?

- C u có ch ng c gì không mà dám vu kh ng t i u cho tôi? - Lã Qu Chi ch th ng tay vào m t V Uy, c c th run lên không bi t vì t c t i hay vì s hãi.

Bình sinh V Uy r t khó ch u v i hành vi ch tay vào m t ng i khác, g ng m t anh anh l i, tì n g n v phía Lã Qu Chi khi n chân bà ta b t giác gi t lùi, b cái không khí áp b c t a ra t anh làm cho á kh u.

- L i d ng ch c v phu nhân ch t ch, bòn rút công qu th a mẫn thói n ch i sa a là m t. Bán thông tin m t c a Hoàn V cho các i tác nh m tr c l i là hai. L ng quy n l ng hành sa th i nhân viên không có lý do chính áng là ba. Là m t ng i ã có ch ng mà v n lén lút m i chài àn ông có th l c là b n. Gi u gì m nuôi nhân tình bên ngoài là n m. Phu nhân, con ng i bà hoang àn nh v y, có c n tôi li t kê thêm không?

- C u... làm sao c u...? - Các c m t c a Lã Qu Chi co gi t méo mó, s n n i nh n c chân.

- Làm sao tôi bi t h ? - V Uy c i nh t th ch tr c thái chấy nhà m i ra m t chu t c a bà ta. - Nh ng thông tin này i v i tôi ph y tay m t cái là có c. Ch là mu n xem b n l nh c a bà n m c nào thôi.

Nh ng hành ng m ám c a Lã Qu Chi làm sao qua m t c V Uy, tuy nhiên t tr c n nay anh không quan tâm n cái g i là l i ích gia t c, nên vì c h ‘nuôi ong tay áo’ c ng không liên quan n anh, không ph i ngh a v c a anh. Có i u, ã n lúc ch m đ t vai trò c a Lã Qu Chi trong cái gia t c này. Bà ta c ng bi t r ng tình hu ng nào ang ch b n thân phía tr c, không

nhưng bây giờ khi nhà chồng mà muốn sống thì phần này còn lại càng khó khăn. Lã Qu Chi hoảng sợ chạy trốn về phòng của mình, bắt gặp quần áo của mình, cảm thấy giận dữ, van xin.

- Khi nào, là em sai, em trốn đi. Xin anh đừng tình nghĩa với chồng bao nhiêu mà cho em một chút.

- Chứ không đến khi này.

Vương Khi nào buông mắt câu nói lạnh lùng rồi quay lưng đi về phía cửa sổ, khoanh hai tay sau lưng đứng ngắm. Lã Qu Chi vẫn chưa chịu buông, lên giường đi tìm quần áo của ông gào lên.

- Thằng này không phải do em... là anh xử lý gì em...

- Vương Sang?

Vương Khi nào cúi xuống nhìn Lã Qu Chi, đôi mắt ánh lên sáng rực rỡ. Bà ta giật mình, ông đang âm thầm quan sát biểu hiện của nàng, còn lại, thì họ cũng đang chăm chú theo dõi, ông hỏi.

- Nói đi, tại sao Vương Sang xử lý em?

- Anh đừng luôn kìm... - Lã Qu Chi nuốt nước bọt, ngoan ngoãn trả lời. - ... luôn chờ đợi người khác hành động tài sản, người dùng là anh.

- Cười. - Vương Khi nào thở dài, khoát tay ra hiệu. - Đi ra đi.

Chương 44

Thy Triu

Giang một Vương Uyển tự nhiên thì thầm, anh quay ngoắt lại nhìn bóng dáng mình đang đứng trên sàn gỗ thêu thùa. Trong lòng anh hiện lên một gì thuyet... Nếu đúng như anh nghĩ, Tu Anh nguy hiểm!

Vương Uyển đứng trước cửa nhà Tu Anh vội vàng lo lắng nhìn bóng dáng mình, tay nhấc chuông cửa liên tục. Anh đã gọi hàng chục cuộc gọi mà không thấy cô bắt máy, đáng ngạc nhiên không có trong nhà. Thôi kệ! Cô có thể ở đâu?

Đúng lúc này, người hàng xóm đi qua, thấy anh đứng ở đây, bèn lên tiếng hỏi.

- Cậu là bạn trai của Tu Anh à? Con bé đi ra ngoài tối sáng rồi, không có trong nhà đâu.

Anh nhìn ra đây là người phụ nữ bán hàng rong, một người nhân viên hỏi thăm.

- Bác cho cháu hỏi, cô ấy đi đâu hay sao?

- Con bé đi về quê, người phụ nữ có vẻ giàu có lắm, xe ngay trước quán của tôi một lúc lâu, làm một bao nhiêu khách. Thôi là vô ý vô tư. - Người

à bà th t thà k l i, trên g ng m t kh c kh c a ng i dân lao ng v n còn mang chút th than b t c d .

- Bác còn nh hình dáng hay c i m gì c a ng i ó không ? - V Uy nhúu mày nghi ho c. M i quan h c a Tu Anh không nhi u, anh ã bi t h u h t nh ng ch a th ngh ra ó là ai.

- Tôi nh m i cái mùi n c hoa s c n c n khó th . - Bác hàng xóm chun m i nh n m t, sau ó ngh ra cái gì ó l i c i r lên. - À, bà ta m c c cây y nh trái t di ng y. Th t là chói m t!

n ây thì V Uy ã oán ra ng i ph n ó là ai, anh c m n bác hàng xóm t t b ng r i l p t c lên xe phóng i, v a i v a th m nguy n r a. Ch t t i t Lã Qu Chi, bà ta còn ch a ch u yên ph n sao? Anh g i v bi t th Mùa Hè, ng i làm nói r ng Lã Qu Chi ã n nhà ch ru t ch i t s m ch a v , li n n th ng n i c a Lã Qu Mai.

Hai ch em nhà h Lã và c u con trai ng ng c V V n Chính ang cùng nhau ng i trong phòng khách nói chuy n rôm r . B ng m t ti ng r m vang lên m nh m , c a chính b t tung khi n h gi t mình chú ý, V Uy mang theo s t c t i xông th ng vào bên trong. Th y khách không m i mà n, l i là cái gai trong m t b y lâu, V V n Chính ng d y nh s sàng c n b c. Th nh ng ngay l p t c ã b V Uy x c l y c áo l ng h n sang m t bên làm h n ngã sống soài trên n n nhà, mi ng ú rên r .

Dáng v c a V Uy bây gi r t áng s , anh hùng h ti n v phía Lã Qu Chi, không kiêng n mà b t l y cánh tay bà ta bóp m nh, ôi m t màu h phách m t bình t nh long lên d t n.

- Nói! Bà a Tu Anh i âu r i?

Nh n ra nét m t em gái hi n lên s au n, Lã Qu Mai lao vào gi i vây thì b V Uy h t m nh ra sau, bà ta lo ng cho ng c thân ng i xu ng t, va vào c nh bàn au i ng. Tr c s hung d y, Lã Qu Chi vĩa m hôi h t, ành ph i nh ng b , nu t n c b t nói ra toàn b s vì c, n u không e r ng cánh tay bà ta s b b gãy không th ng ti c m t.

- Mau d n tôi n ó! N u cô y có m nh h gì, bà chu n b quan tài i là v a.

Câu này rõ ràng không ph i là e d a, nhìn vào ánh m t ch a y sát khí c a ng i i di n, bà ta hi u V Uy dám nói dám làm. Vì v y, bà ta c yên cho V Uy lôi i m t cách thô b o mà không dám hó hé n a l i.

ng tr c c n bi t th mini trong m t dãy bi t th cao c p không ng i , V Uy nhúu mày nghi ho c.

- ây làm gì có ai?

- Tôi th t s không bi t, anh r ch giao cho tôi nhi m v a cô y n ây thôi. - Lã Qu Chi nãy gi im re, b h i m i dám lên ti ng.

V Uy dùng ánh mắt bức bối xoáy sâu vào bà ta khi n Lã Qu Chi t đ ng phát run. Cho n khi c m th y không có bi u hi n đ i trá anh m i buông tha, nh ng s c m t v n anh nh c , g n gi ng.

- Xu ng xe!

Lã Qu Chi i tr c, còn anh theo sau l n l t ti n vào c n nhà. ây là bi t th c ã c tâm trạng và s a sang l i nh m i, tuy nhiên ôi ch v n không gi u c s tàn phá c a th i gian. V Uy th m dò xung quanh m t h i, tuy n i này không có ng i nh ng khá s ch s , không b i, không m ng nh n bám dính. Ch c h n v n có ng i th ng xuyên lui t i.

i ngang qua m t b c t ng s n màu tr ng, trên t ng treo b c tranh Napoleon c i. V Uy phát hi n ra v trí ngang t m tay có m t s v t b n m nh t in trên ó, n u không ý k thì khó mà phát hi n. Anh ch m chú quan sát k càng, ó là nh ng đ u vân tay. Sau ó, anh đi đ i b c tranh nh ng th t k l , nó ch c t a bàn th ch. M t sáng lên nh phát hi n ra i u gì, anh dùng l c y m nh h n. ‘C ch’ m t ti ng, b c t ng b ng nhiên đ ch chuy n, l m t cánh c a ng m bên trong.

V Uy quay sang nhìn g ng m t ng ngác c a Lã Qu Chi, bi t r ng bà ta c ng không bi t gì v i u này, bèn l y tay y c a ti n vào. Lã Qu Chi h t s c tò mò i theo sau. Phía bên trong là m t hành lang t i om và m t v i nh ng ng ng n c b ng nh a dài tít t p, V Uy ph i l y i n tho i soi ng. Dò đ m m t lúc, cánh c a b ng kim lo i hi n ra phía cu i ng h m, anh nhanh chân b c t i, dùng l c kéo c a. Ngay l p t c, m t mùi hôi n ng n c xen l n m m c t n công kh u giác khi n anh ph i nh n mảy. Lã Qu Chi ng ng sau hô lên kinh hãi, l y tay b t ch t m i. Bà ta r t mu n r i kh i cái n i hôi th i b n th u này, nh ng b n tính hi u k ã gi chân.

Th y V Uy b c vào soi èn m t lúc, bà ta m i dám vào theo. ang i, b ng Lã Qu Chi v p ph i v t gì ó, ngã b nhào v phía tr c, áp trên m t v t th l . Nh ng ti ng ‘r ng r c’ l k vang lên, V Uy nghe th y Lã Qu Chi rên r li n h ng ánh sáng v phía ó, ch t ánh m t anh tr n tròn lên kinh ng c. Lã Qu Chi còn ang xuýt xoa, b t g p thái ó c a V Uy thì âm h t ho ng, theo ph n x cú xu ng nhìn k th mà mình ang è lên.

- Á! - Lã Qu Chi hét lên th t thanh, cu ng cu ng b t đ y r i tr n ra phía sau l ng V Uy, m t c t không còn h t máu. C i bà ta ch a g p ph i tình hu ng nào kinh đ nh v y.

V Uy ch m rãi i t i bên c nh nh ng m nh x ng nay ã b xô l ch kh i v trí ban u, xem xét. Anh c m h p s lên quan sát t m . Đ a vào tr ng thái phân h y, màu s c, kích th c c a h p s và khung x ng, anh oán ây là m t ng i àn ông tu i trung niên, ã ch t t nhi u n m v tr c. Đ u hi u ch t chóc này không kh i làm anh ch n ng, đ c m b t an càng t ng.

Trong bóng tối, ánh kim lo i ph n chi u ánh òn pin phát ra le lói thu hút s chú ý c a V Uy, có v t gì ó n m l n trong òng hài c t và b i b m. Anh l y tay g t i l p b i dày c, th y m t chi c nh n b ng vàng ính á sphere màu xanh l c, m t á c c t l p h t s c c u k tinh t . Anh c m chi c nh n gi lên tr c m t ng m nghĩa, hình nh anh ã th y qua nó ãu r i thì ph i.

- A! Không... không th nào...

Ti ng Lã Qu Chi phát ra t quăng, c ng i bà ta run l y b y, m t mảy th t s c c nh g p ph i ma v y. V Uy nhúu mảy h i.

- Bà bi t chi c nh n này sao?

- ó... ó là c a... anh r ...

G ng m t V Uy t nhiên t i s m, anh quay ngo t l i nhìn b x ng n m ch ng cho trên sàn t b n th u cóc cáy. Trong u anh hi n lên m t gi thuy t... N u úng nh anh ngh , Tu Anh nguy r i!

Trong ch p m t, anh s i b c dài n ch Lã Qu Chi ang ng, tóm l y c tay bà ta bóp m nh, nghi n r ng nghi n l i g n t ng ch .

- Nói! H n a cô y i ãu?

- Tôi... tôi th t s không bi t. Anh ta ch b o tôi a cô y n ãy... c... c...

Bà ta ch a nói h t câu ã b m t bàn tay c ng nh thép bóp ngh t l y c h ng. Trong c nh m t i t m m th p y mùi t khí, ch th y toàn thân V Uy toát ra h i l nh vô c m, còn bàn tay c th si t ngày càng ch t. Lã Qu Chi c m th y toàn thân óng b ng, máu d n lên não, m t ãu vì không th c. Trong m t kh c, bà ta t ng r ng mình ang i m t v i t th n.

- Tôi... c... anh ta... có nói gì ó... c...

Bàn tay c a V Uy n i l ng d n r i buông h n, thân th Lã Qu Chi m m nh n nh s i bún, ngã nhào xu ng t ho sù s , v a th h n h n v a nói.

- Tôi nghe l m c anh ta nói s r i n c ng H i Phòng, th i i m tri u dăng gì ó. Nh ng không rõ a i m.

M t v n gi nguyên th n s c, ch có con ng i h i ng, V Uy móc i n tho i trong túi ra i n m t cu c g i kh n c p.

- Anh c n s giúp c a các c u.

Trong chi c xe màu òn lao vun vút trên òng cao t c, V Uy ch m chú dôi theo t ng c òng nh c a ng i ng i bên c nh, nh ng ti ng gõ bàn phím laptop ‘t ch t ch’ vang lên không ng ng càng khi n anh s t ru t.

- Phóng, thì nào rồi?

Ngồi thanh niên tên Phóng ngồi bên cạnh, mặt chằm chằm theo dõi biểu diễn chèo chèo trên màn hình, tay vẫn gõ không ngừng nghỉ, thao tác tuy thì là của một hacker chuyên nghiệp.

- Em đang xâm nhập vào máy tính của Đài Khí tượng Thủy văn, Hội Phòng, Hồ Hòa Dấu để tính số xuất hiện hiện tượng triu dâng vào rằm sáng ngày mai.

- Nhấn triu Hồ Hòa Dấu là hiện hình trên thế giới, số có mặt lên và mặt lên xuống vì chu kỳ là 24 giờ 52 phút. Tìm xem ngày hôm nay có triu dâng vào lúc mấy giờ.

- Rồi!

Phóng lập tức cúi gập bàn phím, chỉ 5 phút sau, anh ngẩng mặt lên nhìn Vũ Uy với đôi mắt sáng rỡ.

- Anh Uy, 5 giờ chiều hôm nay có nhật triu, vậy là 5 giờ 52 phút sáng mai sẽ có triu dâng lên.

- Mau báo anh em nghe.

Vũ Uy đã ra mặt mặt nhợt nhạt. Bên ngoài trông anh có vẻ bình thường, nhưng trong lòng nóng như lửa, trái tim quặn thắt vì những dự cảm không lành chờ đợi. Trước đây anh không tin vào thần linh, nhưng giờ phút này, anh quyết định chạy đi tìm Phóng, mình là người con gái anh yêu bình an vô sự.

Hồ Hòa Dấu là hồ nằm trong ven hồ Bắc Bộ thuộc khu du lịch giải trí Sơn, thành phố Hội Phòng. Ban đầu nằm liền kề với bán đảo Sơn, nhưng trong những cuộc vận động cải tạo, mặt nước đã nối liền tách ra khỏi bán đảo trôi về phía bên, trở thành hồ Hòa Dấu.

Vũ Uy cùng các anh em trong tổ chức Xích Huyền từ chân núi Bắc Nghiêng thuộc quần đảo Sơn lúc trưa sáng rõ, gió biển mang theo cát thổi ào ào, tấp vào cát trắng rất. Hôm nay biển lặng, trời xanh đã trông thấy những hình ảnh trên núi danh tiếng của Tứ Quê cũng kiêu hãnh giữa trời và biển. Hồ thuộc mặt biển thuy nhiên, dự tính khoảng 20 phút sẽ tới. Trong thời gian ngắn ngủi đó, Phóng vẫn liên tục liên lạc bằng máy tính.

- Đã tìm ra sào huyệt của bọn chúng chưa? - Vũ Uy đã mặt nhìn Phóng hỏi.

- Đúng, đã xác định. Khi nào thì có người của chúng ta tới đó. - Phóng nhanh nhẹn đáp, tác phong của tổ chức Xích Huyền từ trước giờ luôn là vậy, nhanh và chu đáo.

Vũ Uy gật đầu, đã mặt hướng về phía hồ Hòa Dấu cách biệt giữa biển khơi, lặng lẽ chờ đợi, thì thầm lo âu. Lúc chiều, quần đảo có người đã nghe thấy tiếng ồn ào là mặt người đàn ông chỉ cảm thấy bèo trôi khu vực phân nửa

khuôn mặt, chỉ ra cái cảm thấy rầu rĩ xạm xoàm, làn da nâu cháy nắng, mặt bắt mắt của dân chài lười, tho thò nhìn không rõ tu từ. Ông ta không nói gì, lặng lẽ đi ngang.

Lên ô, ngồi yên, vài ngôi nhà nhòm cựa im m. Qua trạm hành lang là hành trình ngắm view tuyệt vời, hướng dẫn lên khu du lịch mới xây dựng như ngắm khách. Ngồi yên ông dẫn nhóm mặt nhà nghỉ hai tầng cách biệt trên khu đất nhều cây cối, sau khi nhìn xong phần tiếp theo. Phóng, ông ta rời khỏi đó.

- Đây là sào huyệt của bọn chúng? - Vũ Uy dán mắt vào cánh cửa gỗ khe, loáng thoáng thấy có vài tên đứng gác.

- Vâng, chúng ta xông vào luôn chứ? - Phóng hỏi.

- Giữ quy tắc mà y tên gác cửa trước, nh nhàn thôi, ngắm ánh đèn bên trong. - Vũ Uy ngay lập tức vạch ra mệnh lệnh.

Phóng ra hiệu cho mặt vài người tiến về phía cửa nhà, họ thò thò thò qua bức tường rào bằng sắt cách dè dặt. Chờ bao lâu sau, cánh cửa gỗ cựa mở, mặt người trong sảnh phát tín hiệu đã giữ quy tắc thành công.

Vũ Uy cùng đám của Phóng bước qua la li t xác của nhều tên gác cửa, nh nhàn bao vây trước cửa chính, không mặt tiến vào. Sau đó, mặt người lính rút tay sau lưng mặt khu súng có gắn đèn pin giáng thanh, dùng ánh mặt trao đổi, giữ vững nhau rồi ng lo t p c a xông vào.

Bắt đầu, nhều kẻ bên trong không kịp phản ứng đã lãnh trận viên ném vào chầm, gục ngay tại chỗ, máu chảy lênh láng. Tiếng súng giáng thanh tuy nhều nhều văng ánh đèn nhều tên gác cửa, chằng mặt chằng không gian ang yên lặng trên nhều nhào. Bên chúng t lao xuống thang, Vũ Uy và người của anh tìm chỗ ẩn nấp, tay vịn không ngừng núng. Cuộc săn lùng diễn ra chằng mặt chằng kín đáo, nhìn rõ từng phẩm vật trên tay của hai bên, lính tiến lên mặt lư manh bắt đầu vô tình bắt bớ. Vũ Uy không chằng chỉ lập tức lao lên tầng trên, tuy nhiên đó không có lý mặt bóng người, chằng còn cánh cửa sầm toang hoác. Không vì thế mà đi s c, trên tầng mặt tiến trái lại nhều kẻ gục mặt chết chằng bí mật.

Bên ngoài, mặt tiếp người thò tay vịn ra ngoài, trong đó có mặt gã đàn ông trung niên, mặt lãnh mặt nhều nhều tác khách trên, bao quanh họ là bọn nhều tên lính, trên cánh tay xạm hình con cóc l n quái đ. Tiếng rầm ã thoát, chằng nhều chúng nghe thấy mặt lo t tiếng lách cách, rời tay sau các thân cây, vô số người mặc vest đen ra, chằng thằng nhều súng vào chúng.

Trong cửa nhà, d i sàn loang l nhều máu kéo dài lên tầng trên cùng, có mặt tiếp người vây quanh hai gã ang bắt chằng nhều trên ghế, khuôn

m t b m d p không ít. V Uy ng tr c m t gã m c b vest o m o, ch a h ng súng en ngòm vào h n, l nh lũng h i.

- Tu Anh ầu?

- C u h i ta thì ta h i ai? - Gã nh ch mép c i c t.

- V V n Sang, à không, ph i là Tr n Thái S n m i úng. Làm ra nhi u vi c t i l i nh v y, không s ch t không nh m m t sao? - V Uy tay si t ch t kh u súng, c g ng gi bình t nh.

- Xem ra c u ã bi t h t c r i. c, coi nh ta có l i v i V V n Sang, m n thân ph n c a h n s ng, nh ng ta i x v i gia ình h n c ng r t chu toàn r i.

N m x a, nh có V V n Sang mà Tr n Thái S n m i gi ch t trót l t, nh ng hoàn toàn m t tr ng. H n b t u tìm cách ki m ti n b ng nhi u ngu n, âm th m gây đ ng l i c nghi p, tuy nhiên th i i m kinh t suy thoái, k ho ch c a h n b ình tr . H n b t u ngh n vi c thông qua V V n Sang, thâu tóm th l c gia t c c a ông ta, nh ng V V n Sang không ph i là k ngu mu i, chuy n 'cõng r n c n gà nhà' c c l c ph n i. Không th thuy t ph c V V n Sang, Tr n Thái S n ã ra tay tr kh ông ta r i ch p nh n ph u thu t th m m , s ng cu c i c a ng i khác.

- Tôi không quan tâm! Mau nói Tu Anh ầu? - V Uy g n nh ã không còn nh n n i.

- Nó là con gái c a H Huy n, ng i àn bà ã ph n b i ta, dù có ch t ta c ng ph i lòi nó xu ng a ng c cùng ta. - Nói xong h n c i sang s ng nh trêu ng i ng i i đi n.

- Cô y là ng i ph n c a tao, xu ng ó m t mình i.

OÀNG!!!

Sau câu nói l nh l o y, V Uy không ng n ng i bóp cò, ôi m t h phách ph n chi u m t s ch t chóc, c m giác ghê r n nh l n u tiên bàn tay nhúng chàm v y. Nh ng anh bi t, Tr n Thái S n t n t i trên cõ i thêm m t giây nào, cu c s ng c a Tu Anh s không c yên n. H ng h ng súng sang bên c nh, gi nguyên v m t áng s , V Uy ã thành công hù d a tên còn l i. V t s o hình ch th p gi a m t h n rúm rỏ nh n nheo, th n s c ho ng lo n khi ch c a mình b gi t ch trong nháy m t. Không ai khác chính là Tr n Kh c t, àn em vào sinh ra t c a Tr n Thái S n.

Nhìn l th ng trên trán c a cái xác bên c nh ang rò r máu, khoe mi ng v n còn ang há r ng sau khi c i, Tr n Kh c t v n ch a th tin, i ca c a h n ch t không nh m m t, i u b l i khó coi nh v y. Nhìn n thân hình l ng l ng tr c m t, cái ôi m t khác bi t xoáy sâu vào h n n ng n , t a mu n c a t linh h n h n v y. H n nu t n c b t, c kìm s run r y, c ng u hét.

- Có gì thì gì tao đi!

- Còn gia đình của mày thì sao? Mày còn không quan tâm sống chết của họ ?

Câu nói của Vũ Uy vạ thì ra đã khiến sự cố gắng trở nên bất lực, họ biết rằng anh không thể đi được. Gã cúi đầu, nhìn mình mà xuýt xoa trên nền nhẵn nhụi chỉ phần khai toàn bộ.

- Cô ta ngoài biên, chắc nên đi đâu sống chết của cô ta ngay lập tức.